

Проект
доопрацьований
вноситься народними депутатами України
членами Комітету Верховної Ради України
з питань аграрної та земельної політики

ЗАКОН УКРАЇНИ
Про внесення змін до законів України «Про охорону прав на сорти
рослин» та «Про насіння і садивний матеріал»

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України «Про охорону прав на сорти рослин» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 23, ст. 163; 2007 р., № 1, ст. 1; 2014 р., № 6-7, ст. 80):

1) статтю 1 викласти в такій редакції

«Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються у такому значенні:

автор сорту - фізична особа, яка безпосередньо вивела чи винайшла і поліпшила сорт;

авторська винагорода - винагорода автору сорту за виведення або винайдення та поліпшення сорту згідно умов договору про створення сорту на замовлення;

база даних сортів рослин (далі база даних) – автоматизована інформаційна база даних, яка складається із системи взаємопов'язаних електронних ресурсів та/або реєстрів, що містить визначені цим законом відомості про сорти рослин, дії по заявці на сорт рослин, та надає технічні можливості забезпечення процедури державної реєстрації за допомогою електронних сервісів. Інформаційна база даних має статус офіційного видання і офіційного джерела інформації про заявки на сорт рослин та відомостей щодо їх правового статусу;

база даних Міжнародного Союзу з охорони нових сортів рослин (база даних УПОВ) - це сукупність даних щодо заявок на сорти рослин, наданих компетентними органами держав-учасниць та опублікована на офіційному веб-сайті Міжнародного Союзу з охорони нових сортів рослин;

батьківські компоненти – сорти рослин, які є складовими частинами гібриду першого покоління (інбредна лінія, гібрид), що використовуються для його створення або відтворення;

ботанічний таксон - таксономічна категорія, встановлена для відособленої групи рослин, споріднених між собою спільністю ознак, властивостей;

використання сорту - здійснення однієї або більше дій щодо насіння та/або садивного матеріалу сорту:

- а) виробництво або відтворення (з метою розмноження);
- б) доведення до кондиції з метою розмноження;
- в) пропонування до продажу;
- г) продаж або інший комерційний обіг;
- д) вивезення за межі митної території України;
- е) ввезення на митну територію України;
- є) зберігання для будь-якої із цілей, зазначених у пунктах "а" - "е" цієї частини;

власник права на поширення сорту – особа, якій належить упродовж визначеного цим Законом строку і засвідчене свідоцтвом про державну реєстрацію сорту рослин право на поширення сорту в Україні;

Держава – учасниця (договірна сторона) - держава чи інша міжурядова організація, що є учасницею Міжнародної конвенції з охорони нових сортів рослин, прийнятої 2 грудня 1961 року і переглянутої 10 листопада 1972 року, 23 жовтня 1978 року і 19 березня 1991 року;

державна реєстрація сорту - внесення сорту до Державного реєстру сортів рослин України, придатних для поширення в Україні, на підставі рішення Компетентного органу про державну реєстрацію сорту у порядку, встановленому цим Законом;

Державний реєстр патентів на сорти рослин (далі – Реєстр патентів) – офіційний перелік сортів рослин, майнові права інтелектуальної власності на які засвідчено патентами на сорти рослин, та відомостей з патентів про такі сорти;

Державний реєстр сортів рослин, придатних для поширення в Україні (далі - Реєстр сортів) - офіційний перелік сортів рослин, придатних для поширення в Україні;

експертний висновок за заявкою на сорт рослин (далі – експертний висновок) – документально оформлені результати кваліфікаційної експертизи для прийняття рішення за заявкою;

експертний заклад - підприємство, установа або організація, уповноважені Компетентним органом на виконання окремих повноважень у сфері охорони прав на сорти рослин відповідно до цього Закону;

заявник - особа, яка подала заявку, набула прав заявника у встановленому законом порядку;

інформаційний обмін даних щодо поданих заявок між компетентними органами держав-учасниць Міжнародного союзу з охорони нових сортів рослин – отримання Компетентним органом або експертним закладом офіційних документів стосовно сортів від компетентних органів держав-учасниць, або їх копіювання, отримання витягів з офіційних електронних видань, баз даних, офіційно визнаних Компетентним органом в Україні;

об'єкт заявки - сорт рослин, щодо якого подано заявку;

офіційний зразок - посадковий матеріал (насіннєвий або садивний), що надається для довготривалого зберігання, а також у цілях встановлення збереженості характеристик сорту рослин у порядку встановленому Компетентним органом;

офіційні джерела інформації про заявки та сорти рослин – офіційні електронні видання, відомості опубліковані на веб-сайтах Компетентного органу та експертного закладу, відомості опубліковані в Реєстрі заявок, Реєстрі патентів на сорти, Реєстрі сортів;

підтримувач сорту - особа, яка, забезпечує збереженість сорту шляхом підтримання ознак, визначених при державній реєстрації сорту, та поширення сорту, в тому числі у разі набуття ним статусу суспільного надбання;

поширення сорту - комерційне розповсюдження посадкового матеріалу - матеріального носія сорту, занесеного до Реєстру сортів рослин України;

представник – особа, що діє в інтересах заявника та/або інших суб'єктів права інтелектуальної власності на сорт рослин, з метою виконання будь-яких юридичних дій, право на вчинення яких вона набула згідно договору або довіреності;

роялті - будь-який платіж, отриманий як винагорода за використання або за надання права на використання об'єкта права інтелектуальної власності - сорту рослин;

Реєстр заявок - перелік офіційних відомостей про заявки на сорти рослин, який ведеться в електронній формі;

селекціонер - особа, яка вивела чи винайшла та вдосконалила сорт та/або, яка має або мала трудові чи цивільно-правові відносини з такою особою щодо виведення або винайдення та поліпшення сорту (роботодавець, замовник), правонаступник (спадкоємець) першої або другої із зазначених вище осіб, залежно від конкретного випадку;

сорт рослин - окрема група рослин (клон, лінія, гібрид першого покоління, популяція) в рамках нижчого із відомих ботанічних таксонів (рід,

вид, різновидність) незалежно від того, чи задовольняє вона умови виникнення правової охорони.»

3) статтю 3 викласти в такій редакції:

«Стаття 3. Сфера застосування цього Закону

Цей Закон застосовується щодо сортів усіх родів і видів рослин.

Норми цього Закону щодо визначення придатності сорту для поширення в Україні, права на поширення в Україні не застосовуються до сортів рослин, які використовуються в декоративних цілях та батьківських компонентів овочевих культур гібридного типу.»

4) доповнити статтю 3¹ в такій редакції:

«Стаття 3¹. Суб'єкти права інтелектуальної власності на сорт рослин

Суб'єктами права інтелектуальної власності на сорт рослин є:

1) автор, селекціонер сорту рослин;

2) селекціонер або селекціонери;

3) правонаступники або інші особи, які набули майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин за договором або цим Законом.»

5) статтю 5 викласти в такій редакції:

«Стаття 5. Права іноземних осіб та осіб без громадянства

Іноземні особи, в тому числі іноземці, і особи без громадянства набувають, здійснюють та користуються охороною прав на сорти рослин відповідно до цього Закону нарівні з громадянами та юридичними особами України, крім випадків, прямо передбачених цим Законом, іншими законодавчими актами України або міжнародними договорами.»

6) у статті 6:

Частину 1 після абзаца п'ятого доповнити новим абзацом наступного змісту «визначає розмір та порядок сплати зборів за дії, пов'язані із забезпеченням виконання повноважень у сфері охорони прав на сорти рослин» і далі по тексту;

7) у статті 7

Частину 1 абзац 5 викласти у наступній редакції:

«дотриманням особистого немайнового права авторства на сорт, майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин, права попереднього

користування і права при відновленні прав на сорт, права на поширення сорту в Україні, прав автора сорту у разі відмови володільця патенту від майнових прав інтелектуальної власності на сорт і патенту;»

8) статтю 8 викласти в такій редакції:

«Стаття 8. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони прав на сорти рослин (Компетентного органу)

1. Компетентний орган:

забезпечує формування та реалізацію державної політики в сфері охорони прав на сорти рослин;

забезпечує розвиток наукового та матеріально-технічного потенціалу у сфері охорони прав на сорти рослин;

узгоджує формування і виконання міжнародних науково-технічних програм і проектів з охорони прав на сорти рослин за спільними міжурядовими, міжвідомчими та іншими договорами;

сприяє розвитку інноваційної діяльності в галузі сортовивчення і охорони прав на сорти рослин;

дає державне замовлення на проведення науково-технічної експертизи у сфері охорони прав на сорти рослин;

узагальнює практику застосування законодавства про охорону прав на сорти рослин, розробляє пропозиції з його вдосконалення;

забезпечує приймання і реєстрацію заявок, проведення їх розгляду, проведення кваліфікаційної експертизи та приймає рішення щодо заявок;

забезпечує встановлення пріоритету по заявці, ухвалення та затвердження назви сорту, перевірку відомостей заявки та матеріалів заявки;

здійснює державну реєстрацію прав на сорти рослин та державну реєстрацію сорту;

надає завдання експертному закладу на виконання окремих експертних дій щодо розгляду заявки та/або кваліфікаційної експертизи;

забезпечує формування та ведення бази даних;

уповноважує підприємства, установи або організації на виконання окремих повноважень у сфері охорони прав на сорти рослин відповідно до цього Закону;

видає патенти на сорти рослин, свідоцтва про авторство на сорти рослин, свідоцтва про державну реєстрацію сорту рослин;

забезпечує ведення Реєстру заявок, Реєстру патентів, Реєстру сортів;

організовує перевірку збереженості сортів рослин;

забезпечує опублікування офіційних відомостей про заявки на сорти рослин, про державну реєстрацію сорту, про державну реєстрацію прав на сорти рослин, про видані патенти на сорти рослин, свідоцтва про державну реєстрацію сорту, свідоцтва про авторство на сорти рослин;

забезпечує опублікування офіційного видання про сорти рослин, придатних для поширення в Україні;

забезпечує опублікування офіційних відомостей про видачу ліцензії на використання сорту та щодо державної реєстрації передачі (відчуження) майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин;

здійснює контроль експертного закладу за виконанням умов уповноваження на виконання окремих повноважень у сфері охорони прав на сорти рослин;

здійснює міжнародне співробітництво у сфері правової охорони сортів рослин і представляє інтереси України з питань охорони прав на сорти рослин у міжнародних організаціях відповідно до законодавства;

організовує інформаційну та видавничу діяльність у сфері охорони прав на сорти рослин;

організовує науково-дослідні роботи у сфері охорони прав на сорти;

організовує роботу щодо підготовки, перепідготовки та атестації кадрів (персоналу) державної системи охорони прав на сорти рослин;

затверджує методики та порядок проведення дореєстраційного та післяреєстраційного вивчення сортів;

затверджує методики з проведення кваліфікаційної експертизи сорту, визначає перелік родів і видів, сорти яких проходять експертизу в експертних закладах, інші вимоги щодо експертизи, програми науково-дослідних робіт у сфері охорони прав на сорти рослин;

затверджує нормативно-правові документи, акти та будь-які інші документи щодо розгляду заявок на сорти рослин, кваліфікаційної експертизи;

затверджує галузеві та міжгалузеві програми науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт у сфері охорони прав на сорти рослин;

організовує та бере участь у міжнародних заходах наукового спрямування (форуми, симпозіуми, конференції тощо), координує участь наукових установ у діяльності іноземних та міжнародних наукових товариств, асоціацій і союзів на правах їх членів у сфері інтелектуальної власності на сорти рослин;

здійснює інші повноваження, визначені цим Законом.

9) статтю 9 викласти в такій редакції:

«Стаття 9. Уповноваження підприємств, установ, організацій на виконання окремих повноважень у сфері охорони прав на сорти рослин

1. Компетентний орган може уповноважувати підприємства, установи, організації на виконання повноважень у сфері прав на сорти рослин, закріплених цим Законом за Компетентним органом, якщо підприємство, установа, організація відповідають таким вимогам:

є юридичною особою - резидентом України;

може підтвердити відповідний рівень компетентності;

має належну кількість кваліфікованого персоналу, який працює на постійній основі, для виконання окремих повноважень у сфері охорони прав на сорти рослин;

не є суб'єктом насінництва та розсадництва;

не використовує матеріальні та інвестиційні ресурси заявника;

має акредитовані лабораторії, необхідні для виконання окремих повноважень у сфері охорони прав на сорти рослин;

має підтверджений Компетентним органом опис структури та процесу з проведення експертизи сорту;

має систему управління якістю;

не має комерційної або іншої заінтересованості щодо сорту та його використання;

здійснює виконання повноважень у сфері охорони прав на сорти рослин за адресами об'єктів експертного закладу, а також філій або відокремлених підрозділів експертного закладу, які зазначені у рішенні Компетентного органу щодо уповноваження відповідного підприємства, установи, організації. Залучення третіх осіб до виконання повноважень допускається у порядку, встановленому Компетентним органом;

має належну інформаційну, матеріально-технічну базу та інші об'єкти інфраструктури, необхідні для виконання повноважень у сфері прав на сорти рослин, на виконання яких надається уповноваження.

2. Порядок підтвердження підприємствами, установами, організаціями відповідного рівня компетентності, вимоги щодо кількості кваліфікованого персоналу, який працює на постійній основі, вимоги до фінансових та матеріальних ресурсів, акредитованих лабораторій та системи управління якістю, перелік документів, необхідних для отримання уповноваження, та порядок їх подачі затверджуються Компетентним органом.

3. У разі прийняття рішення про уповноваження підприємства, установи, організації Компетентний орган видає організаційно-розпорядчий акт, в якому зазначаються:

найменування юридичної особи, яку уповноважено на виконання окремих повноважень Компетентного органу;

строк уповноваження;

перелік та вимоги до виконання повноважень у сфері прав на сорти рослин, на виконання яких надається уповноваження, та контролю їх виконання;

умови, за яких уповноваження може бути припинене або відкликано;

перелік об'єктів експертного закладу із зазначенням їх адрес, а також філій або відокремлених підрозділів експертного закладу, за якими здійснюється виконання окремих повноважень Компетентного органу;

порядок координації дій між Компетентним органом та експертним закладом.

4. Експертні заклади регулярно або за відповідним запитом Компетентного органу звітують про результати своєї діяльності у сфері охорони прав на сорти рослин, стан виконання рішень, доручень та інших нормативно-розпорядчих актів Компетентного органу, у тому числі забезпечення визначених строків їх виконання.

Порядок контролю, подання звітів та їх перелік, встановлюється Компетентним органом.

5. Компетентний орган щорічно проводить контроль діяльності експертного закладу з питань виконання повноважень у сфері охорони прав на сорти рослин. У разі виявлення за результатами контролю порушень Компетентний орган встановлює строк для їх усунення. Якщо експертний заклад не вживає заходів з усунення таких порушень протягом встановленого строку, Компетентний орган відкликає уповноваження експертного закладу.

6. Компетентний орган оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті організаційно-розпорядчий акт про уповноваження експертного закладу не пізніше наступного дня після його прийняття, а також перелік експертних закладів, уповноважених на виконання окремих повноважень у сфері охорони прав на сорти рослин.

7. Експертні заклади не можуть бути уповноважені Компетентним органом на виконання повноважень щодо:

прийняття рішень щодо заявок;

видачі охоронних документів, що засвідчують права на сорт;

надання державного замовлення на проведення науково-технічної експертизи у сфері прав на сорти рослин;

представництва інтересів України з питань охорони прав на сорти рослин у міжнародних організаціях.

10) доповнити статтею 9¹ та викласти в такій редакції:

«Стаття 9¹. Експерт сорту

1. Експерт сорту – службова особа експертного закладу, яка:

а) має спеціальні знання та підтвердила свою кваліфікацію, що засвідчено атестатом експерта сорту;

б) безпосередньо формує, підписує Експертний висновок, подає його на затвердження посадовій особі експертного закладу та несе персональну відповідальність за об'єктивність, достовірність, повноту, обґрунтованість експертних висновків відповідно до вимог цього Закону та інших нормативно-правових актів України, дотримується вимог конфіденційності;

в) не має будь-якої зацікавленості в результатах експертизи (зокрема, конфлікту інтересів);

г) здійснює окремі експертні дії пов'язані з виконанням завдань Компетентного органу щодо розгляду заявки сорту.

2. Порядок підтвердження кваліфікації Експерта сорту та видачі атестату встановлюється Компетентним органом.

3. При виконанні повноважень Експерт сорту зобов'язаний дотримуватися вимог щодо нерозголошення інформації, яка є конфіденційною і яку він використовує при виконанні повноважень.

11) статтю 10 викласти в такій редакції:

«Стаття 10. Права на сорти

1. Згідно з цим Законом можуть набуватися такі права на сорти:

особисті немайнові права інтелектуальної власності на сорт рослин;

майнові права інтелектуальної власності на сорт рослин;

право на поширення сорту.

Ці права набуваються на сорт, який відповідає критеріям, визначеним цим Законом, та якому присвоєна назва згідно з ним.

2. Про особисті немайнові права інтелектуальної власності на сорт рослин свідчить свідоцтво про авторство на сорт рослин.

3. Про майнові права інтелектуальної власності на сорт рослин свідчить патент на сорт рослин.

Обсяг правової охорони сорту, на який видано патент, визначається сукупністю ознак, викладених в занесеному до Реєстру патентів описі сорту.

4. Про право на поширення сорту свідчить свідоцтво про державну реєстрацію сорту рослин.

5. Зазначені права на сорт набуваються в порядку, встановленому цим Законом.

12) статтю 11 викласти в такій редакції:

«Стаття 11. Критерії придатності сорту для набуття прав інтелектуальної власності на нього

1. Різновидами сорту, на які можуть набуватися права, є клон, інбредна лінія, гібрид першого покоління, популяція.

2. Сорт вважається придатним для набуття права на нього як на об'єкт інтелектуальної власності, якщо за проявом ознак, породжених певним генотипом чи певною комбінацією генотипів, він є новим, відмінним, однорідним та стабільним.

3. Сорт вважається новим, якщо до дати, на яку заявка вважається поданою, заявник чи інша особа за його дозволом не продавали чи будь-яким іншим способом не передавали матеріал сорту для комерційного використання:

а) на території України - за рік до цієї дати;

б) на території іншої держави - щодо деревних та чагарникових культур і винограду за шість років і щодо рослин інших видів за чотири роки до цієї дати.

4. Новизна сорту не втрачається, якщо будь-який його матеріал збувався, у тому числі й до визначених пунктами "а" і "б" частини третьої цієї статті дат:

із зловживанням на шкоду заявнику;

на виконання договору про передачу права на подання заявки;

на виконання договору про розмноження відтворювального матеріалу сорту і його експертизу на придатність сорту для поширення, за умови, що зібраний внаслідок цього матеріал передавався лише заявникові і не використовувався для виробництва сорту;

на виконання визначених законодавством заходів, зокрема щодо біологічної безпеки чи формування Реєстру сортів рослин України;

як побічний або відхідний продукт, отриманий під час створення чи поліпшення сорту, без посилань на сорт і лише для споживання.

5. Сорти родів і видів, на які право власності відповідно до пункту 1 розділу IX цього Закону було обмежено, можуть бути визнані придатними для правової охорони без пред'явлення до сорту вимог частини третьої цієї статті. При цьому дата пріоритету встановлюється за датою надходження до Компетентного органу заявки на реєстрацію сорту.

Строк чинності майнових прав інтелектуальної власності на сорт встановлено статтею 41 цього Закону.

6. Сорт відповідає умові відмінності, якщо за проявом його ознак він чітко відрізняється від будь-якого іншого сорту, загальновідомого до дати, на яку заявка вважається поданою.

Сорт, що протиставляється заявленому, вважається загальновідомим, якщо на дату подання заявки на заявлений сорт:

а) сорту надана правова охорона і/або він внесений до офіційного реєстру сортів в будь-якій державі;

б) подана заявка з метою надання правової охорони та/або внесення до офіційного реєстру сортів рослин у будь-якій державі за умови, що за заявкою винесено рішення про надання правової охорони або внесення до реєстру

7. Сорт вважається однорідним, якщо з урахуванням особливостей його розмноження всі рослини цього сорту залишаються достатньо схожими (однорідними) за своїми основними ознаками, зазначеними в описі сорту.

8. Сорт вважається стабільним, якщо його основні ознаки, відзначені в описі сорту, залишаються незмінними після неодноразового розмноження чи, у разі особливого циклу розмноження, в кінці кожного такого циклу.

9. Державна реєстрація майнових прав інтелектуальної власності на сорт не залежить від додаткових умов, що відрізняються від викладених у цій статті, якщо йому надана назва відповідно до положення статті 13 цього Закону та заявником витримані всі вимоги, передбачені цим Законом, включаючи сплату необхідних зборів.

13) Статтю 12 викласти в такій редакції

«Стаття 12. Умови державної реєстрації сорту

1. Державна реєстрація сорту здійснюється, якщо сорт відмінний, однорідний та стабільний, йому присвоєна назва і він придатний для поширення в Україні.

2. Державна реєстрація сорту, який використовується як батьківський компонент, здійснюється, якщо сорт відмінний, однорідний та стабільний та ухвалена його назва відповідно до статті 13 цього Закону.»

14) Статтю 13 викласти в такій редакції:

«Стаття 13. Назва сорту

1. Сортові присвоюється назва. Назва сорту повинна однозначно його ідентифікувати і відрізнятися від назви будь-якого іншого сорту існуючого в Україні та/або державах-учасниках того ж чи спорідненого виду.

2. Назва сорту включає його родове чи видове позначення і власну назву.

3. Власна назва може бути представлена будь-яким словом, комбінацією слів, комбінацією слів і цифр або комбінацією літер і цифр.

У заявці на сорт заявник зазначає назву сорту українською мовою та літерами латинського алфавіту.

4. Назва сорту не повинна:

а) суперечити принципам гуманності і моралі;

б) складатися тільки із цифр, за винятком випадків, коли це відповідає усталеній практиці найменування сортів, чи складатися виключно із знаків чи зазначень, які вказують на вид, групу стиглості, якість, призначення, цінність, походження або технологію вирощування;

в) вводити в оману або давати хибне уявлення щодо характеристик, цінності, географічного походження сорту, а також про автора сорту, селекціонера чи іншу заінтересовану особу;

г) бути тотожною чи подібною настільки, що її можна сплутати з назвою сорту, права на який набуті в Україні чи іншій державі-учасниці.

5. Сорт повинен пропонуватися в Україні та в іншій державі-учасниці під однією і тією ж назвою, за виключенням випадку, якщо така назва є неприйнятною на території України.

Про запропоновану назву сорту інформується компетентний орган кожної держави-учасниці шляхом внесення відповідних відомостей в базу даних УПОВ

6. Будь-які права, пов'язані з ухваленною назвою сорту, не повинні перешкоджати її вільному використанню у зв'язку з даним сортом, навіть після закінчення строку правової охорони цього сорту.

7. Компетентний орган ухвалює запропоновану назву сорту на підставі висновку про відповідність її вимогам, встановленим цим Законом. Заявнику надсилається висновок про ухвалення назви сорту.

8. Якщо на момент подачі заявки не запропоновано назву сорту, заявник зобов'язаний запропонувати назву сорту для її ухвалення не пізніше тридцяти днів з дня отримання експертного висновку.

9. В разі виявлення невідповідності запропонованої назви сорту вимогам, встановленим цим Законом, заявнику надсилається висновок з обґрунтуванням невідповідності запропонованої назви сорту.

10. Будь-яка особа може подати до Компетентного органу вмотивоване заперечення щодо запропонованої назви сорту протягом трьох місяців від дати опублікування її в офіційному виданні. Копія такого заперечення направляється заявнику.

11. Заявник зобов'язаний направити мотивовану відповідь на повідомлення про невідповідність або заперечення протягом трьох місяців від дати його одержання. Він може спростувати їх та залишити запропоновану назву сорту без змін або запропонувати ухвалити іншу назву сорту. Зазначений строк може продовжуватися на шість місяців за умови сплати відповідного збору.

12. Запропонована заявником інша назва сорту публікується в офіційному виданні. Про неї інформується компетентний орган кожної держави-учасниці шляхом внесення відповідних відомостей в базу даних УПОВ. Ухвалення нової назви проводиться у тому ж порядку, що й запропонованої раніше назви сорту.

13. За результатами розгляду мотивованої відповіді на висновок або заперечення заявнику та /або особі, яка подала заперечення, надсилається висновок.

14. За клопотанням заявника ухвалену Компетентним органом назву сорту може бути змінено за умови надходження клопотання не пізніше, ніж протягом десяти днів після отримання експертного висновку за умови сплати відповідного збору.

15. Назва сорту остаточно затверджується рішенням про державну реєстрацію сорту та/або про державну реєстрацію прав на сорт. Про затверджену назву сорту інформується компетентний орган кожної держави-учасниці шляхом опублікування відомостей щодо сорту в базі даних УПОВ.

16. Після затвердження назви сорту на підставі рішення про державну реєстрацію сорту та/або державну реєстрацію прав на сорт, її зміна можлива у разі, якщо встановлено, що вона більше не відповідає умовам, викладеним у цій статті Закону, здійснено зміну назви сорту в іншій державі-учасниці або на підставі рішення суду. Компетентний орган надає володільцю патенту або власнику права на поширення сорту можливість запропонувати нову назву сорту відповідно до цієї статті та за умови сплати відповідного збору.

17. В разі зміни назви сорту в порядку, встановленому абзацом першим частини шістнадцятої цієї статті через зміну назви сорту в іншій державі-учасниці, володільць патенту має право встановити заборону на використання попередньої назви сорту як назви сорту інших заявників на період не більше ніж п'ять років за умови сплати відповідного збору, про що подає клопотання до Компетентного органу. Про таку заборону здійснюється публікація в офіційному виданні.»

15) Статтю 14 викласти в такій редакції:

«Стаття 14. Придатність сорту для поширення в Україні

Сорт вважається придатним для поширення в Україні, якщо він відмінний, однорідний та стабільний, може бути використаний для задоволення потреб суспільства і не заборонений для поширення з підстав загрози життю і здоров'ю людей, нанесення шкоди тваринному і рослинному світу, збереженню довкілля. Критерії заборони поширення сортів в Україні затверджуються Кабінетом Міністрів України.»

16) Статтю 15 викласти в такій редакції:

«Стаття 15. Загальні положення порядку набуття прав на сорт рослин

1. Права інтелектуальної власності на сорт рослин набуваються в Україні шляхом подання заявки на сорт до Компетентного органу, розгляду заявки, ухвалення назви сорту, встановлення новизни сорту, проведення кваліфікаційної експертизи сорту та державної реєстрації прав інтелектуальної власності на сорт.

Право на поширення сорту набуваються в Україні шляхом подання до Компетентного органу заявки на сорт, розгляду заявки, ухвалення назви сорту, проведення кваліфікаційної експертизи сорту та державної реєстрації сорту.

2. Набуття прав на сорт в іноземних державах здійснюється незалежно від набуття таких прав в Україні.

3. Від імені автора сорту, селекціонера, заявника, володільця патенту, власника права на поширення сорту, підтримувача сорту у відносинах, врегульованих цим Законом, може виступати представник(и) або представник(и) з питань інтелектуальної власності, зареєстровані відповідно до положення про них, затвердженого Кабінетом Міністрів України. У такому разі відносини з представником вважаються відносинами відповідно з автором сорту, селекціонером, заявником, володільцем патенту, власником права на поширення сорту, підтримувачем сорту.

4. З дати подання заявки та до моменту прийняття рішення за заявкою заявник має право передати право на отримання патенту та/або права на поширення сорту іншій особі на підставі договору.»

17) Статтю 16 викласти в такій редакції:

«Стаття 16. Право селекціонера

1. Право на подання заявки на сорт рослин належить селекціонеру.

2. Якщо сорт створено автором сорту у зв'язку з виконанням трудового договору (контракту) чи договору про створення сорту за замовленням, то, в разі якщо трудовим договором (контрактом) чи договором про створення сорту за замовленням між роботодавцем (замовником) і автором сорту не передбачено інше, право на подання заявки на сорт належить роботодавцю (замовнику) як селекціонеру.

В такому разі достатнім підтвердженням права роботодавця (замовника) на подання заявки є відмітка в заявці, що сорт створено у зв'язку з виконанням трудового договору (контракту) чи договору про створення сорту за замовленням.

Селекціонер може передати право на подання заявки на сорт рослин на підставі закону або договору.

3. Якщо сорт створили спільно кілька селекціонерів, вони мають право на подання спільної заявки, якщо інше не передбачено договором між ними.

Відмова одного чи кількох селекціонерів від здійснення права на подання заявки не припиняє такого права в решті співселекціонерів сорту.

4. У разі перегляду умов договору стосовно селекціонерів сорту Компетентний орган, за спільним клопотанням осіб, зазначених у заявці як селекціонер, а також селекціонерів, не зазначених у заявці, вносить зміни до Реєстру заявок у встановленому порядку за умови надходження клопотання до прийняття рішення про державну реєстрацію прав на сорт та сплати відповідного збору.

5. Право на подання заявки на сорт рослин може бути передано від селекціонера на підставі закону або договору.

6. Заявник несе відповідальність за достовірність наведеної у матеріалах заявки інформації, в тому числі щодо селекціонера сорту.»

18) Статтю 17 викласти в такій редакції:

«Стаття 17. Право автора сорту

1. Автору сорту належать права авторства, які є особистими немайновими правами і охороняються безстроково згідно із статтею 37 цього Закону.

2. Якщо сорт створено у зв'язку з виконанням трудового договору (контракту) чи договору про створення сорту за замовленням, автор сорту письмово повідомляє селекціонера (роботодавця/замовника) про створений ним сорт з повним описом такого сорту, а селекціонер (роботодавець/замовник) повинен укласти з автором сорту письмовий договір щодо розміру та умов виплати йому справедливої авторської винагороди відповідно до економічної цінності сорту та іншої його вигоди, якщо трудовим договором (контрактом) чи договором про створення сорту за замовленням не передбачено інше.

3. Автор сорту має право вимагати, щоб його не згадували як автора сорту у матеріалах заявки. Відповідальність за наведення інформації щодо автора сорту у матеріалах заявки покладається на заявника.

4. Заявка подається автором самостійно або спільно із роботодавцем (замовником), виключно, якщо це передбачено умовами трудового договору (контракту) чи договору про створення сорту на замовлення.

5. Спори між автором сорту та селекціонером (роботодавцем/замовником) вирішуються в судовому порядку.

6. Автори сорту, які перебувають у трудових або цивільно-правових відносинах з Компетентним органом та/або експертним закладом, не мають

права брати участь у розгляді заявки та кваліфікаційній експертизі сортів рослин, виведених або винайдених та поліпшених такими авторами.»

19) статтю 18 викласти в такій редакції:

«Стаття 18. Право правонаступника (спадкоємця)

1. Право на подання заявки на сорт рослин має правонаступник (спадкоємець) селекціонера на підставі закону або договору.

2. В разі подання заявки на сорт рослин правонаступником (спадкоємцем) селекціонера, до заявки додається документальне підтвердження правонаступництва (спадкоємства).»

20) статтю 19 викласти в такій редакції:

«Стаття 19. Право першого заявника

1. Якщо сорт рослин створено двома чи більше селекціонерами (групами селекціонерів) незалежно один від одного, то права на сорт належать заявнику, заявка якого має більш ранню дату подання або, якщо заявлено пріоритет, більш ранню дату пріоритету, за умови, що вказана заявка не вважається відкликаною, не відкликана або за якою не прийнято рішення про відмову у видачі патенту.

2. Перший заявник вважається особою, що має право на подання заявки з метою набуття прав на сорт рослин відповідно до статей 16, 17 і 18. Ця норма не застосовується, якщо до моменту прийняття рішення за заявкою Компетентному органу стає відомо про відсутність права на набуття прав на сорт або ухвалене остаточне судове рішення щодо цього.»

21) статтю 19¹ викласти в такій редакції:

«Стаття 19¹. Право будь-якої особи

1. Будь-яка особа може подати заявку Компетентному органу на набуття права на поширення сорту - права підтримувача сорту без набуття будь-яких прав інтелектуальної власності на такий сорт, якщо такий сорт відноситься до сортів суспільного надбання або до сортів, що тривалий час вільно поширювалися без набуття майнових прав інтелектуальної власності на них і можливість набуття виключних майнових прав інтелектуальної власності щодо таких сортів вичерпана, за умови, що у базі даних УПОВ відсутні відомості про права селекціонера щодо такого сорту.»

22) статтю 20 викласти в такій редакції:

«Стаття 20. Заявка на сорт

1. Заявка на сорт подається до Компетентного органу, особою, яка має на це право, згідно зі статтями 16, 17 і 18, 19¹ цього Закону.

2. Заявка може подаватися у паперовій або електронній формі. Спосіб подання заявки обирає заявник.

3. За заявками, поданими в електронній формі, здійснюється електронне діловодство відповідно до законодавства в сфері електронних документів та електронного документообігу, цього Закону та Правил складання та подання заявки, встановлених Компетентним органом. Заявки в електронній формі подаються за умови ідентифікації заявника або його представника з використанням кваліфікованого електронного підпису. Подана у такий спосіб заявка та інші матеріали визнаються оригіналами документів.

4. Заявка повинна стосуватися тільки одного сорту.

5. Заявка складається українською мовою і повинна містити:

заяву про визнання прав на сорт з позначенням видів прав на сорт, які набуваються за заявкою, в якій вказуються:

ім'я (найменування) та місце проживання (місцезнаходження) заявника (заявників),

за наявності - код Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України для юридичної особи – заявника,

ім'я (найменування) та місце проживання (місцезнаходження) селекціонера (селекціонерів) і засвідчення того, що, наскільки відомо заявнику, інших осіб не було залучено до виведення, винайдення або поліпшення сорту,

ім'я та місце проживання автора (авторів) (якщо заявлено про намір набуття особистих немайнових прав інтелектуальної власності на сорт),

зазначення ботанічного таксона (українською та латинською мовами),

за наявності - запропонована назва сорту,

селекційний код;

технічну анкету сорту, яка містить:

відомості про походження сорту, які містять методи та вихідні форми, що використовуються для його створення, які вважаються конфіденційною інформацією та зберігаються Компетентним органом та експертним закладом у таємниці;

відомості про інші заявки щодо цього сорту, про які відомо заявнику;

відомості про здійснене комерційне використання;

відомості щодо наявності частки державної власності України в майновому праві інтелектуальної власності на об'єкт заявки, його складових компонентах, у тому числі батьківських компонентах;

інші визначені Компетентним органом відомості, необхідні для набуття прав на сорт, зокрема, документи, що підтверджують наявність у заявника права на подання заявки на сорт, за виключенням випадків, якщо:

- заявника можна ідентифікувати як селекціонера на підставі інформаційного обміну щодо поданих заявок між компетентними органами держав-учасниць;

- заявку подано селекціонером сорту відповідно до статті 16 цього Закону, а в заявці наявна відмітка, що сорт створено у зв'язку з виконанням трудового договору (контракту) чи договору про створення сорту за замовленням і право на подання заявки належить селекціонеру;

- заявку подано на підставі статті 19-1 цього Закону.

В разі, якщо на підставі інформаційного обміну декілька селекціонерів або груп селекціонерів можуть бути ідентифіковані як заявник, Компетентний орган або експертний заклад може затребувати документ, що підтверджує право заявника на подання заявки в Україні.

Відомості про усіх суб'єктів набуття відповідних прав на сорт, які являються іноземними особами, зазначаються у заявці українською мовою та літерами латинського алфавіту.

4. У порядку, встановленому Компетентним органом, заявником надаються дослідні зразки посадкового матеріалу об'єкта заявки в кількості та якості, необхідних для проведення його кваліфікаційної експертизи, та офіційний зразок.

Дослідні зразки батьківських компонентів, що являються складовими компонентами об'єкта заявки, для проведення кваліфікаційної експертизи об'єкта заявки не надаються.

Компетентний орган може затребувати зразки посадкового матеріалу батьківських компонентів об'єкта заявки у випадках та порядку, встановлених Кабінетом Міністрів України.

5. Відомості про автора сорту зазначаються у документах заявки або у будь-якій публікації про заявку чи патент, за виключенням таких випадків:

- а) автор сорту вимагає, щоб його не згадували як автора в будь-якій публікації про заявку чи патент;

- б) автор сорту відмовився від особистих немайнових прав інтелектуальної власності на сорт;

- в) подано заявку в порядку ст. 19-1 Закону, і відомості про автора відсутні;

г) відсутні відомості про автора сорту

Відповідальність за наведення інформації щодо автора сорту покладається на заявника.

6. За подання та розгляд заявки сплачується збір. Документ про сплату збору подається до Компетентного органу разом із заявкою. До дати подання документу про сплату збору заявка не розглядається Компетентним органом.

7. Інші обґрунтовані вимоги до документів заявки визначаються Компетентним органом.»

23) статтю 21 викласти в такій редакції:

«Стаття 21. Дата, на яку заявка вважається поданою

1. Датою подання заявки вважається дата одержання Компетентним органом у паперовій або електронній формі матеріалів заявки, передбачених частиною третьою статті 20 цього Закону, або частини матеріалів, що містять принаймні:

а) заяву, в якій зазначено принаймні: відомості про заявника, викладені українською мовою; зазначення ботанічного таксона (латинське та українське позначення), запропоновану заявником назву (за наявності) та селекційний код;

б) технічну анкету сорту.

2. У разі надходження матеріалів, на підставі яких може бути встановлена дата подання заявки, протягом двадцяти календарних днів:

а) заявникові надсилається повідомлення про прийняття заявки до розгляду (із зазначенням її номера та дати подання), ввезення дослідних зразків сорту (із зазначенням необхідної кількості) для цілей кваліфікаційної експертизи та офіційного зразка;

б) вноситься запис до Реєстру заявок.

3. Якщо Компетентний орган вважає, що на момент їх одержання матеріали заявки не відповідають вимогам частини першої цієї статті, він протягом двадцяти календарних днів повідомляє про це заявника.

Для внесення змін до матеріалів заявки надається тримісячний строк від дати одержання заявником повідомлення Компетентного органу. Якщо за цей час невідповідність буде усунуто, датою подання заявки вважатиметься дата одержання Компетентним органом виправлених матеріалів. В іншому разі заявка вважається неподаною, про що заявнику надсилається повідомлення.»

24) Статтю 23 викласти в такій редакції:

«Стаття 23. Конфіденційність заявки

1. З дати надходження заявки до Компетентного органу та до дати публікації відомостей про заявку згідно з частиною третьою статті 25 цього Закону матеріали заявки вважаються конфіденційною інформацією та зберігаються Компетентним органом та експертним закладом в таємниці. Доступ третіх осіб до матеріалів заявки в цей період забороняється, за винятком випадків, передбачених законодавством.

Результати експертизи сорту вважаються конфіденційною інформацією. Компетентний орган організовує публікацію на офіційному веб-сайті щорічні дані за результатами експертизи сортів у знеособленому вигляді.

Відомості про походження сорту, які містять методи та вихідні форми, про конфіденційність яких заявник повідомив при поданні заявки, вважаються конфіденційною інформацією та не підлягають розкриттю Компетентним органом та/або експертним закладом, крім випадків передбачених чинним законодавством. Доступ третіх осіб до цих відомостей забороняється.

Особи, винні у порушенні вимог щодо конфіденційності матеріалів заявки, несуть відповідальність, передбачену законами України.»

25) Статтю 24 викласти в такій редакції:

«Стаття 24. Відкликання заявки

Заявник має право відкликати заявку в будь-який час до дати одержання ним рішення про державну реєстрацію сорту.

Заявка вважається відкликаною з дати одержання Компетентним органом клопотання заявника про її відкликання, відомості про що вносяться до Реєстру заявок.

Відкликання заявки не звільняє заявника від зобов'язання із сплати збору за подання заявки сорту.»

26) статтю 25 викласти в такій редакції:

«Стаття 25. Розгляд заявки

1. Розгляд заявки проводиться з метою встановлення відповідності відомостей, зазначених у заявці, та наданих до неї матеріалів до вимог цього Закону, інших нормативно-правових актів України.

2. Розгляд заявки, проводиться у порядку, встановленому цим Законом та правилами розгляду заявки, затвердженими Компетентним органом.

Розгляд заявки сорту передбачає:

а) перевірку відповідності складу документів заявки вимогам, визначеним частиною третьою статті 20 цього Закону;

б) порівняння заявки з відомостями, опублікованими в базі даних УПОВ;

в) порівняння заявки з наданою заявником копією попередньої заявки, якщо така подавалася до компетентного органу держави-учасниці, та встановлення дати пріоритету відповідно до положень статті 22 цього Закону;

г) встановлення новизни сорту відповідно до частин третьої і четвертої статті 11 цього Закону;

д) встановлення факту сплати збору за подання заявки.

Якщо в заявці зазначено намір набути майнові права інтелектуальної власності на сорт рослин та право на поширення сорту і встановлено, що новизна втрачена, заявникові надсилається висновок про неможливість набуття майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин із зазначеної причини і можливості продовження кваліфікаційної експертизи з метою набуття права на поширення сорту. Заявник має право направити мотивовану відповідь на цей висновок протягом двох місяців з дати його отримання. Відповідь заявника враховується Компетентним органом при встановленні новизни сорту.

3. Компетентний орган вносить наступні відомості до Реєстру заявок сортів:

номер та дату подання заявки;

дату пріоритету (якщо заявлено пріоритет);

ім'я (найменування) заявника та його представника за наявності;

зазначення ботанічного таксона (українською та латинською мовами);

назву сорту (за наявності);

селекційний код;

ім'я (найменування) селекціонера або селекціонерів;

ім'я автора або авторів сорту крім випадку відсутності відомостей про автора або авторів у матеріалах заявки;

види прав, що заявляються для набуття.

Після опублікування відомостей про заявку будь-яка особа має право ознайомитися з матеріалами заявки, крім конфіденційних, в установленому Компетентним органом порядку.

4. У разі відповідності заявки вимогам цього Закону, заявнику протягом двадцяти календарних днів з дати, на яку заявка вважається поданою, надсилається Повідомлення про позитивні результати розгляду заявки.

5. У разі встановлення невідповідності заявки вимогам цього Закону, протягом двадцяти календарних днів з дати, на яку заявка вважається поданою, заявнику надсилається висновок із зазначенням обґрунтованих підстав невідповідності заявки та пропозицією упродовж трьох місяців з дня отримання такого висновку усунути вказані невідповідності та/або подати мотивовану відповідь на висновок.

Строк на усунення невідповідностей заявки та/ або подання мотивованої відповіді може бути продовжений на шість місяців за умови сплати заявником відповідного збору.

Строк, пропущений з поважних причин, поновлюється за умови подання заявником клопотання протягом дванадцяти місяців від дати його закінчення та сплати відповідного збору.

6. Заявник має право вносити зміни, виправлення і уточнення до матеріалів заявки. Ці зміни, виправлення і уточнення не враховуються, якщо вони надійшли до Компетентного органу після прийняття рішення за заявкою.

За подання заявником із власної ініціативи клопотання про виправлення помилки або про внесення до матеріалів заявки змін сплачується збір, за умови, що помилка не є очевидною чи технічною, а зміна виникла через залежні від заявника обставини.

7. Компетентний орган зобов'язаний інформувати заявника про результати розгляду заявки та кожного клопотання заявника.

27) Статтю 26 виключити.

28) Статтю 27 викласти в такій редакції:

«Стаття 27. Кваліфікаційна експертиза

1. Кваліфікаційна експертиза має статус науково-технічної експертизи і передбачає проведення комплексу досліджень сорту, необхідних для підготовки експертного висновку. Кваліфікаційна експертиза складається з проведення досліджень на відмінність, однорідність та стабільність сорту, відповідно до частин шостої, сьомої і восьмої статті 11 цього Закону та, у передбачених цим Законом випадках, експертизи на придатність сорту до поширення відповідно до статей 14 і 29 цього Закону.

2. Для проведення кваліфікаційної експертизи визначається Експерт сорту. Кваліфікаційна експертиза розпочинається за умови сплати збору за її проведення та наявності в експертного закладу дослідних зразків посадкового матеріалу сорту та офіційного зразка. Розмір і та порядок сплати зборів встановлюється Кабінетом Міністрів України. Сплата зборів здійснюється за дослідження, які фактично проводяться експертним закладом.

По сортам родів і видів, не віднесених до переліку родів і видів, сорти яких проходять експертизу на придатність сорту для поширення та кваліфікаційна експертиза на відмінність, однорідність та стабільність яких проходить на підставі інформації, наданої заявником, кваліфікаційна експертиза розпочинається після подачі заявником відомостей про результати польових досліджень експертизи на придатність до поширення та на відповідність критеріям відмінності, однорідності та стабільності за формою, встановленою Компетентним органом.

3. При проведенні кваліфікаційної експертизи експертний заклад може проводити необхідні дослідження самостійно або за погодженням з Компетентним органом:

а) зобов'язати заявника здійснити необхідні дослідження під контролем експертного закладу;

б) врахувати результати досліджень з кваліфікаційної експертизи проведених Компетентним органом будь-якої іншої держави-учасниці;

в) врахувати як результати експертизи сорту за один рік дані дореєстраційного сортовивчення, якщо таке дореєстраційне сортовивчення проведено експертним закладом або заявником під контролем експертного закладу.

Порядок проведення дореєстраційного сортовивчення встановлюється Компетентним органом.

У разі врахування результатів експертизи відповідно до пунктів а) і б) частини третьої цієї статті, додаткові дослідження не проводяться.

4. Заявник має право звернутися до експертного закладу із заявою про перенесення строку початку кваліфікаційної експертизи.

Експертний заклад інформує заявника та Компетентний орган протягом 15 календарних днів від дати отримання відповідного клопотання про перенесення строку початку кваліфікаційної експертизи.

5. По завершенню кваліфікаційної експертизи Експерт сорту формує, підписує та подає експертний висновок на затвердження посадовій особі експертного закладу в трьох примірниках. Один примірник затвердженого експертного висновку направляється Компетентному органу для прийняття рішення про державну реєстрацію прав на сорт або про відмову у державній реєстрації прав на сорт у порядку, визначеному статтею 33 цього Закону. Другий примірник затвердженого висновку направляється заявнику. Третій примірник затвердженого експертного висновку залишається в експертного закладу. Експертний висновок направляється в паперовій або електронній формі.

Якщо за результатами кваліфікаційної експертизи, встановлено відповідність сорту вимогам цього Закону, заявник має сплатити державне мито за державну реєстрацію майнових прав інтелектуальної власності на сорт та/або збір за державну реєстрацію права на поширення сорту протягом тридцяти днів від дати одержання ним експертного висновку. У разі несплати заявка вважається відкликаною, про що заявникові надсилається повідомлення. Встановлені даною статтею строки можуть бути продовжені, але не більше, ніж на шість місяців, за умови подання відповідного клопотання і сплати відповідного збору до його спливу, або поновлені протягом шести місяців після спливу відповідного строку за умови подання відповідного клопотання і сплати відповідного збору.

Якщо за результатами кваліфікаційної експертизи, встановлено невідповідність сорту вимогам цього Закону, заявнику та Компетентному органу направляється обґрунтований експертний висновок із пропозицією заявнику надати мотивовану відповідь щодо складеного експертного

висновку. Мотивована відповідь надається заявником до Компетентного органу протягом двох місяців від дня одержання експертного висновку. Компетентний орган має право:

а) врахувати отримані матеріали для прийняття рішення про державну реєстрацію сорту та державну реєстрацію прав на сорт відповідно до статті 33 цього Закону;

б) повернути експертному закладу експертний висновок на доопрацювання або витребувати будь-які матеріали кваліфікаційної експертизи для та прийняття рішення щодо державної реєстрації сорту та державної реєстрації прав на сорт;

в) у разі виявлення порушень під час проведення кваліфікаційної експертизи прийняти рішення про скасування повністю або частково результатів кваліфікаційної експертизи та проведення додаткових досліджень щодо сорт. Збори за такі дослідження не сплачуються.

6. Під час проведення кваліфікаційної експертизи експертний заклад зобов'язаний направляти заявнику та Компетентному органу щорічний звіт про результати кваліфікаційної експертизи з відповідними роз'ясненнями в порядку, визначеному Компетентним органом. Заявник має право направляти експертному закладу зауваження щодо результатів, отриманих під час проведення досліджень протягом двох місяців від дати одержання такого звіту.

Під час проведення кваліфікаційної експертизи Компетентний орган або експертний заклад має право направити заявнику обґрунтований запит про надання додаткових матеріалів, інформації, документів, зразків сорту для встановлення відмінності, однорідності і стабільності сорту та у випадках, передбачених цим Законом, придатності сорту до поширення.

7. У встановленому Компетентним органом порядку заявник може брати участь у в розгляді питань, що виникають під час проведення експертизи. Експертний заклад зобов'язаний невідкладно інформувати заявника про такі питання та надавати достовірну інформацію про хід експертизи та дії, які здійснюються в період її проведення.

29) Статтю 28 виключити.

30) Статтю 29 викласти в такій редакції:

«Стаття 29. Експертиза на придатність сорту для поширення

1. Компетентний орган визначає перелік родів і видів, сорти яких проходять експертизу на придатність сорту для поширення в закладах експертизи. Щодо сортів родів і видів, які не увійшли до вищезазначеного переліку, рішення приймається на підставі інформації, наданої заявником.

2. Ввезення в Україну зразків сорту, призначених для проведення кваліфікаційної експертизи, здійснюється на підставі повідомлення

Компетентного органу про прийняття заявки до розгляду, ввезення дослідних зразків сорту для цілей кваліфікаційної експертизи.

Дослідні зразки сортів, які ввозяться в Україну для цілей кваліфікаційної експертизи не підлягають сертифікації, а фітосанітарна експертиза цих зразків здійснюється безоплатно.

Компетентний орган вносить видані повідомлення про прийняття заявки до розгляду, ввезення дослідних зразків сорту для цілей кваліфікаційної експертизи до єдиного державного інформаційного веб-порталу "Єдине вікно для міжнародної торгівлі" у формі електронного документа, засвідченого електронним цифровим підписом, в день видачі таких повідомлень.

Перевірка наявності повідомлення, зазначеного в частині другій цієї статті, здійснюється державним фітосанітарним інспектором під час проведення фітосанітарного контролю дослідних зразків сортів, що ввозяться в Україну для проведення експертизи заявки, у тому числі за допомогою єдиного державного інформаційного веб-порталу "Єдине вікно для міжнародної торгівлі", в порядку, що затверджується Кабінетом Міністрів України.»

31) статтю 30 викласти у такій редакції:

«Стаття 30. Заперечення третіх осіб щодо реєстрації сорту

1. Будь-яка особа може подати Компетентному органу вмотивоване заперечення щодо державної реєстрації прав на сорт на підставі невідповідності його вимогам, встановленим цим Законом, протягом трьох місяців від дати опублікування відомостей про заявку в офіційному виданні.

Компетентний орган надсилає копію заперечення заявнику.

2. Заявник може повідомити Компетентний орган про своє ставлення до заперечення протягом трьох місяців від дати його одержання. Він може спростувати заперечення, залишити заявку без змін, внести до неї зміни або відкликати її.

Зазначений строк продовжується на шість місяців за умови сплати відповідного збору.

Строк, пропущений з поважних причин, поновлюється за умови подання заявником клопотання протягом дванадцяти місяців з його спливу та сплати відповідного збору.

3. Відповідь заявника про залишення заявки без змін або внесення до неї змін доводиться до відома подавця заперечення. Останньому надається місячний строк для повідомлення Компетентного органу про те, залишає він заперечення чи знімає його.

4. У разі надходження повідомлення про залишення заперечення останнє розглядається Компетентним органом. Він має право затребувати від подавця заперечення або заявника необхідні для цього матеріали, інформацію, документи, зразки тощо.

5. Про результати розгляду заперечення повідомляється його подавець і заявник.»

32) Статтю 31 виключити.

33) Статтю 33 викласти у такій редакції:

«Стаття 33. Державна реєстрація сорту та державна реєстрація прав на сорт

1. У разі відповідності заявленого сорту вимогам цього Закону, за умови наявності висновку про ухвалену назву сорту та сплати відповідного збору та/або державного мита Компетентним органом у тридцятиденний строк з дня отримання ним експертного висновку приймається рішення про державну реєстрацію сорту та/або державну реєстрацію прав на сорт.

У разі відповідності заявленого сорту вимогам цього Закону, але відсутності висновку про ухвалену назву сорту та/або сплати відповідного збору та/або державного мита, Компетентний орган приймає рішення про державну реєстрацію сорту та/або державну реєстрацію прав на сорт у тридцятиденний строк з дня ухвалення назви сорту відповідно до статті 13 цього Закону та/або сплати відповідного збору та/або державного мита.

2. Якщо заявлений сорт не відповідає вимогам цього Закону, приймається рішення про відмову у державній реєстрації сорту та/або державній реєстрації прав на сорт протягом тридцяти днів з дня, що настає за днем закінчення строку, встановленого для подання мотивованої відповіді на експертний висновок у порядку, встановленому статтею 27 цього Закону.

У десятиденний строк з дня прийняття рішення про відмову Компетентний орган повідомляє заявника про таке рішення шляхом направлення повідомлення в паперовій або електронній формі.

3. Майнові права інтелектуальної власності на сорт є чинними з дати їх державної реєстрації.

Право на поширення сорту є чинним з дати прийняття рішення про державну реєстрацію сорту та діє безстроково за умови сплати відповідного збору.

4. Державна реєстрація майнових прав інтелектуальної власності на сорт та права на поширення сорту здійснюється згідно рішення Компетентного

органу про державну реєстрацію прав інтелектуальної власності на сорт та рішення про реєстрацію сорту.

Державна реєстрація права на поширення сорту здійснюється згідно рішення Компетентного органу про реєстрацію сорту.

Відомості, встановлені цим Законом, вносяться до Реєстру патентів та Реєстру сортів протягом десяти календарних днів з дня прийняття відповідного рішення.»

34) статтю 34 викласти у наступній редакції:

«Стаття 34. Публікування внесених до реєстрів відомостей

1. Внесені до Реєстру сортів, Реєстру патентів та Реєстру заявок відомості та опис сорту публікуються в офіційних джерелах інформації про заявки та сорти рослин та в Базі даних.

2. Реєстр сортів містить сукупність офіційних відомостей щодо реєстрації сорту. Такими відомостями, зокрема, є:

- а) зазначення ботанічного таксона (латинською та українською мовами);
- б) назва сорту та селекційний код (українською мовою та літерами латинського алфавіту);
- в) ім'я (найменування) власника права на поширення сорту (українською та англійською мовами);
- г) номер заявки;
- г) опис сорту;
- д) зазначення характеристик придатності сорту для поширення в Україні;
- е) географічні і зонові рекомендації використання сорту;
- є) за наявності ім'я (найменування) та адреса місця проживання (місцезнаходження) підтримувача (англійською та українською мовами);
- и) відомості про припинення та/або поновлення прав щодо сорту.

3. Реєстр патентів містить сукупність офіційних відомостей щодо державної реєстрації майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин. Такими відомостями, зокрема, є:

- а) номер патенту та дата державної реєстрації майнових прав інтелектуальної власності на сорт;
- б) зазначення ботанічного таксона (латинською та українською мовами);
- в) назва сорту та селекційний код (українською мовою та літерами латинського алфавіту);
- г) номер та дата подання заявки;
- г) дата пріоритету (за наявності);
- д) опис сорту;

- е) ім'я (найменування) селекціонера або селекціонерів та володільця патенту сорту (англійською та українською мовами);
- є) ім'я автора або авторів сорту за їх згодою або вимогою;
- ж) відомості про надання ліцензій на використання сорту (за зверненням будь-якої сторони ліцензійного договору);
- з) відомості про передачу прав на сорт;
- и) відомості щодо строку чинності патенту.
- і) за наявності ім'я (найменування) та адреса місця проживання (місцезнаходження) підтримувача (англійською та українською мовами);
- ї) відомості про припинення та/або поновлення прав щодо сорту.

4. Реєстр заявок містить сукупність офіційних відомостей щодо поданих заявок на сорт згідно цього Закону. Такими відомостями є:

- а) зазначення ботанічного таксона (латинською та українською мовами);
- б) назва сорту (за наявності) та селекційний код (українською мовою та літерами латинського алфавіту);
- в) ім'я (найменування) та адреса місця проживання (місцезнаходження) заявника (англійською та українською мовами);

За наявності - код Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України для юридичної особи – заявника;

- г) ім'я (найменування) та адреса місця проживання (місцезнаходження) селекціонера (селекціонерів) (англійською та українською мовами);
- г) ім'я автора або авторів сорту за їх згодою або вимогою;
- д) номер та дата подання заявки;
- е) види прав на сорт, які заявлені до набуття за заявкою;
- є) відомості про етапи розгляду заявки та проходження кваліфікаційної експертизи.

5. Внесені до реєстрів відомості являються загальнодоступним.

6. Відомості, внесені до реєстрів, можуть бути змінені за ініціативою заявника, володільця відповідних прав на сорт або Компетентного органу у відповідності до чинного законодавства.

В разі внесення змін, пов'язаних зі зміною особи заявника, володільця відповідних прав на сорт, подаються документи, визначені у Порядку, затверджені Компетентним органом.»

35) статтю 35 викласти у наступній редакції:

«Стаття 35. Видача документів про права на сорт

1. Компетентним органом в тридцятиденний строк від дати державної реєстрації сорту та/або державної реєстрації прав на сорт авторів (авторам)

сорту видається свідоцтво про авторство на сорт рослин, а заявнику - патент на сорт рослин та /або свідоцтво про державну реєстрацію сорту рослин.

2. Якщо авторів сорту є більше, ніж один, то свідоцтво про авторство на сорт видається кожному автору.

3. Якщо права на сорт набувають кілька осіб, у такому випадку патент на сорт рослин та/або свідоцтво про державну реєстрацію сорту рослин видається особі, яка зазначена в заявці першою, якщо договором між заявниками не передбачені інше. Іншим заявникам за їх клопотанням та при сплаті відповідного збору можуть бути видані завірнені копії.

4. До відомостей, зазначених у патенті на сорт рослин, свідоцтві про державну реєстрацію сорту рослин, свідоцтві про авторство на сорт рослин на вимогу його володільця можуть бути внесені зміни у зв'язку з виправленням помилок.

5. Патент, свідоцтво про державну реєстрацію, свідоцтво про авторство на сорти родів і видів, не включених до переліку родів і видів, сорти яких проходять експертизу на відповідність сорту критеріям відмінності, однорідності та стабільності, а також експертизу на придатність сорту для поширення, видаються під відповідальність заявників за відповідність сорту критеріям, визначеним цим Законом.

6. У випадку втрати або зіпсування патенту, свідоцтва про державну реєстрацію сорту рослин, свідоцтва про авторство на сорт рослин, його власнику видається дублікат, який припиняє чинність раніше виданого документу і повністю його замінює. За видачу дубліката сплачується збір.»

36) статтю 37 викласти у такій редакції:

«Стаття 37. Особисте немайнове право авторства на сорт

1. Особа, яка створила сорт, визнається автором сорту. Вона набуває особисті немайнові права інтелектуальної власності на сорт рослин від дати державної реєстрації прав на сорт.

2. Не визнаються авторами сорту фізичні особи, які не внесли особистого творчого внеску у створення сорту, а тільки надали автору (авторам) технічну, організаційну чи матеріальну допомогу при створенні сорту і/або оформленні заявки.

3. Особисті немайнові права інтелектуальної власності на сорт рослин не відчужуються, не передаються і діють безстроково.

4. Автор сорту має право за своєю вимогою одержати свідоцтво про авторство на сорт рослин.

5. Автор сорту має право пропонувати назву створеного ним сорту і включати до назви своє ім'я.

6. Автори сорту, який є результатом їх спільної творчої праці, мають рівні права за цим Законом, якщо інше не передбачено письмовим договором між ними.

7. Особа, визнана автором сорту, має право:

а) перешкоджати іншим особам привласнювати та спотворювати його авторство;

б) вимагати не розголошувати його ім'я як автора сорту і не зазначати його у публікаціях;

в) вимагати зазначення свого імені під час використання сорту, якщо це практично можливо.

Цей перелік особистих немайнових прав автора не є вичерпним.

8. У разі перегляду складу авторів за спільним клопотанням осіб, зазначених у заявці як автори, а також осіб, не зазначених у заявці як автори, вносяться зміни до відповідних документів у встановленому порядку за умови надходження клопотання до прийняття рішення про державну реєстрацію прав на сорт.»

37) статтю 38 викласти у такій редакції:

«Стаття 38. Право на поширення сорту в Україні

1. Суб'єктами права на поширення сорту можуть бути володілець патенту, власник права на поширення сорту або підтримувач сорту.

2. Право на поширення сорту передбачає:

а) пропонування до продажу;

б) відтворення;

в) продаж, комерційний обіг;

г) зберігання для будь-якої із цілей, зазначених у пунктах "а", "б" і "в" цієї частини.

3. Власник права на поширення сорту має право передати своє право на використання сорту на підставі договору будь-якій особі повністю або частково.

Компетентний орган може визначати порядок такої передачі.

4. Сорт може поширюватися в Україні за умови наявності відомостей про такий сорт в Реєстрі сортів.

Сорт, щодо якого прийнято та опубліковано рішення про державну реєстрацію є таким, що внесений до Реєстру сортів.

Батьківські компоненти можуть поширюватися в Україні за умови наявності відомостей в Державному реєстрі патентів та/або Реєстрі сортів.

Сорти овочевих культур, заявки на які подані до Компетентного органу з метою державної реєстрації сорту, можуть поширюватись з метою

експонування в Україні до прийняття рішення про державну реєстрацію таких сортів в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

В разі невнесення Компетентним органом відомостей в Реєстр сортів протягом визначеного строку, заявник має право на поширення сортів рослин за умови наявності рішення Компетентного органу про державну реєстрацію сорту.

Щодо сортів родів і видів, не віднесених до переліку родів і видів, сорти яких проходять експертизу на придатність сорту для поширення, що затверджується Компетентним органом, рішення про державну реєстрацію майнових прав інтелектуальної власності на сорт є одночасно рішенням про державну реєстрацію сорту.

5. Сорти, не внесені до Реєстру сортів рослин України, забороняється поширювати в Україні, якщо інше не встановлено цим Законом.»

39) Статтю 39¹ виключити.

40) Статтю 40 викласти у такій редакції:

«Стаття 40. Передача (відчуження) майнових прав інтелектуальної власності на сорт

1. Володілець патенту має право передати свої майнові права інтелектуальної власності на сорт на підставі договору, будь-якій особі, яка стає його правонаступником.

2. Володілець патенту має право заповісти свої майнові права на сорт у спадщину.

3. Володілець патенту може видати будь-якій особі дозвіл (ліцензію) на використання сорту на підставі ліцензійного договору. За ліцензійним договором власник сорту (ліцензіар) передає право на використання сорту іншій особі (ліцензіату), яка бере на себе зобов'язання вносити ліцензіару обумовлені договором платежі і здійснювати інші дії, передбачені ліцензійним договором.

4. Упродовж строку чинності майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин володілець патенту має право в установленому порядку подати до Компетентного органу для офіційної публікації заяву про готовність надати дозвіл будь-якій особі на використання сорту (відкриту ліцензію). У цьому разі збір за підтримання чинності виключного права володільця патенту зменшується на 50 відсотків починаючи з року, наступного за роком опублікування такої заяви.

Якщо жодна особа не заявила володільцю патенту про свої наміри щодо використання сорту і не виявила бажання укласти ліцензійний договір, він

може подати письмове клопотання про відкликання своєї заяви. У такому разі збір за підтримання чинності виключного права володільця патенту вноситься у повному розмірі, починаючи з року, наступного за роком опублікування такого клопотання.

5. Ліцензійний договір та договір про передачу (відчуження) майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин вважаються дійсними, якщо вони укладені у письмовій формі і підписані сторонами.

6. Передача (відчуження) майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин підлягає державній реєстрації в Реєстрі патентів із опублікуванням відомостей про це в офіційних джерелах інформації про заявки та сорти рослин. Ліцензія на використання сорту рослин не підлягає обов'язковій державній реєстрації. Відомості про видані ліцензії на використання сорту можуть бути опубліковані в офіційних джерелах інформації про заявки та сорти рослин та внесені до Реєстру патентів за ініціативою будь-якої сторони ліцензійного договору.

За внесення зазначених відомостей до Реєстру патентів за ініціативою сторін договору сплачуються збори.

7. Майнові права інтелектуальної власності на сорт рослин, що належать юридичній особі, яка ліквідується, можуть бути передані (відчужене) іншій юридичній особі у встановленому законом порядку.»

41) статтю 41 викласти у такій редакції:

«Стаття 41. Строк чинності майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин

1. Чинність майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин обмежується строком, установленим цим Законом, та підтримується за умови сплати збору за її підтримання.

2. Строк чинності майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин починається з наступного дня після дати державної реєстрації права та закінчується в останній день:

а) тридцять п'ятого календарного року, що відліковується з 1 січня року, наступного за роком державної реєстрації цих прав, для сортів деревних та чагарникових культур і винограду;

б) тридцятого календарного року, що відліковується з 1 січня року, наступного за роком державної реєстрації цих прав, для всіх інших сортів.

3. Після завершення строку чинності майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин, їх дострокового припинення відповідно до частини другої статті 50, а також відмови від них відповідно до статті 51 цього Закону,

цей сорт стає суспільним надбанням і його може вільно використовувати будь-яка особа, з урахуванням положень частини п'ятої статті 38 цього Закону.»

42) Статтю 42 викласти у такій редакції:

«Стаття 42. Збір за підтримання чинності майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин та підтримання чинності права на поширення сорту

1. Збір за підтримання чинності майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин та/або чинності права на поширення сорту сплачується за кожний рік починаючи з календарного року, наступного за роком державної реєстрації прав та/або державної реєстрації сорту. Збір за наступний рік сплачується протягом шести останніх місяців поточного календарного року. Збір за підтримання чинності майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин або чинності права на поширення сорту у першому календарному році, наступному за роком державної реєстрації, може бути сплачено також протягом перших чотирьох місяців цього року.

Збір за підтримання чинності права на поширення сорту може бути сплачений за п'ять років поспіль.

2. Чинність прав припиняється з першого дня року, за який збір не сплачено.

3. Збір за підтримання чинності майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин та права на поширення сорту може бути сплачено протягом дванадцяти місяців після закінчення встановленого строку. У цьому випадку розмір збору збільшується на п'ятдесят відсотків. При сплаті збору чинність прав відновлюється з наступного дня після внесення відомостей про це до Реєстру патентів та Реєстру сортів.

4. Якщо встановлений збір не сплачено протягом зазначених дванадцяти місяців, в офіційному виданні публікується інформація про припинення чинності майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин або права на поширення сорту рослин.

5. Сплата збору за підтримання чинності права на поширення сорту є обов'язковою для підтримувача сорту.

6. Розмір та порядок сплати зборів встановлюється Кабінетом Кабінету України.»

43) Статтю 48 викласти у такій редакції:

«Стаття 48. Обов'язки володільця патенту, власника права на поширення сорту та підтримувача

1. Володілець патенту та власник права на поширення сорту повинні добросовісно користуватися своїми правами.

2. Володілець патенту протягом усього терміну чинності патенту або за відсутності володільця патенту - власник права на поширення сорту або підтримувач забезпечує збереженість сорту чи його вихідних компонентів.

3. На запит Компетентного органу або експертного закладу володілець патенту або за відсутності володільця патенту - власник права на поширення сорту або підтримувач зобов'язаний надати інформацію, документи, матеріал, зразки сорту, що охороняється (у тому числі батьківські компоненти сорту), з метою:

- а) перевірки збереженості сорту;
- б) визначення та оновлення офіційного зразка сорту;
- в) проведення кваліфікаційної експертизи сорту;
- г) визначення відповідності сорту морфологічним ознакам, визначеним при його реєстрації.

4. Компетентний орган може зобов'язати володільця патенту, власника права на поширення сорту або підтримувача сорту зберігати офіційний зразок об'єкта заявки.»

44) змінити назву Розділу V на слова та цифри «Розділ V ПРИПИНЕННЯ ЧИННОСТІ МАЙНОВИХ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ НА СОРТ РОСЛИН, ПРАВА НА ПОШИРЕННЯ СОРТУ ТА ВИЗНАННЯ ЇХ НЕЧИННИМИ»

45) Статтю 50¹ викласти у такій редакції:

«Стаття 50¹. Припинення чинності права на поширення сорту

1. Чинність права на поширення сорту і свідоцтва про державну реєстрацію сорту, що його засвідчує, припиняється в разі відмови власника права на поширення сорту від підтримання сорту в Реєстрі сортів.

2. Чинність права на поширення сорту припиняється в разі несплати збору за підтримання чинності права в Реєстрі сортів відповідно до положень статті 42 цього Закону.

3. Чинність права на поширення сорту може бути припинена Компетентним органом:

- а) у разі відсутності первинного насінництва сорту;
- б) у разі втрати сортом однорідності чи стабільності внаслідок незабезпечення його збереженості володільцем патенту чи підтримувачем сорту і підтвердження в результаті перевірки збереженості сорту факту цієї втрати;
- в) у разі порушення власником права на поширення сорту умов обігу насіння сорту відповідно до законодавства.

4. Чинність права на поширення сорту припиняється з підстав, зазначених у цій статті, після внесення відомостей про це до Реєстру сортів.

5. Після припинення чинності права на поширення сорту на підставі частини другої цієї статті дозволяється поширення насіння сорту до 30 червня третього року, що відліковується від дати припинення, про що вносяться відомості до Реєстру сортів.

6. У разі усунення підстав, зазначених у пункті а) і в) частини третьої цієї статті, з яких припинено право на поширення сорту, право відновлюється в порядку, визначеному Компетентним органом. У разі усунення підстав, зазначених у пункті б) частини третьої цієї статті, з яких припинено право на поширення сорту, право відновлюється за умови підтвердження відмінності, однорідності та стабільності сорту з проведенням однорічного циклу кваліфікаційної експертизи за клопотанням власника права на поширення сорту або підтримувача.

Чинність права на поширення сорту і свідоцтва про державну реєстрацію сорту, що його засвідчує, відновлюється після внесення відомостей про це до Реєстру сортів.»

46) Статтю 54 викласти в наступній редакції:

«Стаття 54. Спори, що розв'язуються у судовому порядку

1. Особа, права якої на сорт порушені, може звернутися до суду за захистом цих прав.

2. Спори з будь-яких питань щодо відносин, врегульованих цим Законом, можуть розв'язуватися судами.

3. Суди відповідно до їх компетенції розглядають спори про:

а) виникнення прав на сорт і їх державну реєстрацію;

б) сорти, створені у зв'язку з виконанням службових обов'язків або за дорученням роботодавця;

в) авторство на сорт;

г) винагороду авторам;

д) укладання та виконання ліцензійних договорів;

е) визначення володільця патенту;

є) визнання прав на сорт недійсними;

ж) дострокове припинення прав;

з) порушення особистих немайнових і майнових прав на сорт;

и) визнання сорту придатним для використання в Україні;

і) назву сорту тощо.

2. У Законі України «Про насіння і садивний матеріал» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 42, ст. 585):

1) статтю 1. Визначення термінів доповнити абзацом у такій редакції:

«фальсифіковане насіння та/або садивний матеріал – насіння та/або садивний матеріал, в маркуванні або пакуванні якого неправомірно використано торгівельну марку, індивідуалізуюче позначення, зовнішнє

оформлення іншого виробника, та/або яке поширюється з неправдивою інформацією щодо сортових та/або посівних якостей насіння та/або садивного матеріалу.»

«Терміни “батьківські компоненти”, “Державний реєстр патентів на сорти рослин” вживаються у значенні, наведеному у Законі України “Про охорону прав на сорти рослин”.»

2) статтю 8 викласти у такій редакції:

Стаття 8. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного нагляду (контролю) у сфері насінництва та розсадництва

До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного нагляду (контролю) у сфері насінництва та розсадництва, належать:

здійснення державного контролю за дотриманням вимог законодавства у сфері насінництва та розсадництва;

здійснення державного контролю за обігом насіння і садивного матеріалу на території України;

здійснює контроль за використанням насіння для сіви сортів, що охороняються;

видача підтвердження на ввезення в Україну та вивезення з України зразків насіння і садивного матеріалу сортів рослин, не занесених до Реєстру сортів рослин України та/або до Переліку сортів рослин ОЕСР, для селекційних, дослідних робіт і експонування;

звернення до національного органу України з акредитації з письмовим умотивованим клопотанням щодо розгляду питання про тимчасове зупинення дії або скасування атестата про акредитацію органу з оцінки відповідності та притягнення органу з оцінки відповідності до відповідальності за порушення вимог законодавства;

звернення до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику, з письмовим умотивованим клопотанням щодо розгляду питання про скасування свідоцтва аудиторів із сертифікації (агрономів-інспекторів);

участь у розробленні нормативно-правових актів у сфері насіння і садивного матеріалу;

здійснення інших повноважень, визначених цим Законом.

3) у статті 12²:

після абзацу четвертого частини першої доповнити абзацом у такій редакції:

«дані про особу, що надала право на використання сорту;» і далі по тексту;

абзац п'ятнадцятий викласти в такій редакції:

«У разі зміни інформації про ботанічний таксон, назву сорту, категорію (генерацію) та кількість (обсяг) насіння, садивного матеріалу, включеного до виробничої програми, або номера та дати видачі документа, на підставі якого набуто право на використання сорту, особу, що надала право на використання сорту, суб'єкт насінництва та розсадництва зобов'язаний подавати оновлені відомості до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику».

4) статтю 15 викласти у такій редакції:

Стаття 15. Введення в обіг насіння і садивного матеріалу

Насіння і садивний матеріал вводяться в обіг після їх сертифікації. Сертифікати на насіння або сертифікати на садивний матеріал можуть бути видані, якщо:

насіння та/або садивний матеріал належить до сорту, щодо якого наявні відомості в Реєстрі сортів рослин України;

насіння за сортовими або посівними якостями відповідає вимогам законодавства у сфері насінництва та розсадництва;

садивний матеріал за сортовими або товарними якостями відповідає вимогам законодавства у сфері насінництва та розсадництва.

Сертифікати на насіння батьківських компонентів можуть бути видані, якщо таке насіння належить до сорту, щодо якого наявні відомості в Державному реєстрі патентів на сорти рослин та/або Реєстрі сортів рослин України, та за сортовими або посівними якостями таке насіння відповідає вимогам законодавства у сфері насінництва та розсадництва.

5) частину першу статті 17 викласти у такій редакції:

«Визначення сортових якостей насіння і садивного матеріалу здійснюється шляхом польового оцінювання на відповідність сорту морфологічним ознакам, визначеним при його реєстрації, із подальшим ділянковим та лабораторним сортовим контролем у встановленому порядку.»

1) У статті 18:

Частину шосту викласти в такій редакції:

«Суб'єктами видачі сертифікатів, що засвідчують сортові якості категорій базове та добазове насіння та вихідний і базовий садивний матеріал

є центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику чи уповноважене державне підприємство, установа, організація, що входить до сфери управління такого органу, а інших категорій насіння і садивного матеріалу - органи з оцінки відповідності незалежно від форми власності. Вибіркове оцінювання робіт з визначення сортових якостей такого насіння або садивного матеріалу (польового оцінювання) здійснюється аудитором із сертифікації (агрономом-інспектором), який є посадовою особою центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного нагляду (контролю) у сфері насінництва та розсадництва. Порядок проведення вибіркового оцінювання затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику у сфері насінництва та розсадництва».

2) у статті 18¹:

пункт третій частини третьої викласти в такій редакції:

«має належну кількість кваліфікованого персоналу, який працює на постійній основі за трудовим договором, достатню для проведення робіт з оцінки відповідності»;

пункт четвертий частини третьої виключити;

пункт шостий частини третьої викласти у такій редакції:

«має власні акредитовані лабораторії (центри);»

пункт восьмий, десятий частини третьої виключити;

доповнити новою частиною у такій редакції:

«У разі уповноваження суб'єктів насінництва та розсадництва на здійснення діяльності з оцінки відповідності у сфері насінництва та розсадництва, такий суб'єкт насінництва та розсадництва може здійснювати діяльність, на яку він уповноважений, виключно щодо насіння та/або садивного матеріалу, яке він виробив. У порядку, затвердженому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику у сфері насінництва та розсадництва, здійснюється вибіркоче оцінювання діяльності з оцінки відповідності у сфері насінництва та розсадництва та аудиторів із сертифікації.»

3) частину сьому статті 18² викласти у такій редакції:

«Свідоцтво аудитора із сертифікації (агронома-інспектора) є безстроковим та видається безоплатно. Аудитори із сертифікації (агрономи-інспектори) зобов'язані не рідше одного разу на чотири роки скласти

повторний кваліфікаційний іспит. Невиконання вимоги щодо складення повторного кваліфікаційного іспиту у встановлені цим Законом строки є підставою для тимчасового зупинення дії свідоцтва аудитора із сертифікації (агронома-інспектора) до моменту успішного проходження повторного кваліфікаційного іспиту».

4) у статті 20:

частини першу-другу викласти в такій редакції:

Ввезення на територію України насіння і садивного матеріалу здійснюється за умови належності його до сорту, щодо якого наявні відомості в Реєстрі сортів рослин України та/або Переліку сортів рослин ОЕСР, тих сільськогосподарських рослин, до схем сортової сертифікації яких приєдналася Україна, а також в інших випадках, визначених цією статтею. Ввезення на територію України насіння батьківських компонентів здійснюється за умови належності його до сорту, щодо якого наявні відомості в Державному реєстрі патентів на сорти рослин та/ або Реєстрі сортів рослин України.

Ввезення на територію України насіння і садивного матеріалу сорту, не занесеного до Реєстру сортів рослин України, але занесеного до Переліку сортів рослин ОЕСР, тих сільськогосподарських рослин, до схем сортової сертифікації яких приєдналася Україна здійснюються виключно для цілей розмноження та подальшого вивезення за межі України в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, а також у інших випадках визначених цією статтею.»

частину шосту викласти у такій редакції:

«Ввезення на територію України зразків насіння і садивного матеріалу сортів рослин, не включених до Реєстру сортів рослин України, може здійснюватися для селекційних, дослідних робіт і експонування суб'єктами господарювання на основі підтвердження, виданого центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного нагляду (контролю) у сфері насінництва та розсадництва. Вивезення за межі України зразків насіння і садивного матеріалу сортів рослин, не включених до Реєстру сортів рослин України, можуть здійснюватися на основі підтвердження, виданого центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного нагляду (контролю) у сфері насінництва та розсадництва»;

частину дев'яту викласти в такій редакції:

«Для отримання підтвердження суб'єкт господарювання подає до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного нагляду (контролю) у сфері насінництва та розсадництва, заяву у паперовій або електронній формі за формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України»;

частину двадцять другу викласти в такій редакції:

«Суб'єкт господарювання, який отримав підтвердження, до 1 лютого року, наступного за роком, в якому здійснено ввезення в Україну зразків насіння і садивного матеріалу для селекційних, дослідних робіт і експонування, зобов'язаний в електронній та/або письмовій формі повідомити центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного нагляду (контролю) у сфері насінництва та розсадництва, про фактичний обсяг ввезених зразків насіння і садивного матеріалу та їх подальше використання (місце вирощування та обсяги отриманого врожаю)».

10) доповнити статтю 28 новою частиною в такій редакції:

«Умисне виробництво та/або заготівля та/або пакування та/або маркування та/або затарювання та / або зберігання фальсифікованого насіння та/або садивного матеріалу з метою продажу, а також використання обладнання для вироблення фальсифікованого насіння та/або садивного матеріалу –

тягнуть за собою накладення штрафу на громадян від тисячі до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб - від п'яти тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією фальсифікованої продукції, обладнання для вироблення фальсифікованого насіння та/або садивного матеріалу».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, що впливають із цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова Верховної Ради
України**



ЄАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: СОЛЬСЬКИЙ МИКОЛА ТАРАСОВИЧ
Сертифікат: 2B6C7DF9A3891DA10400000045673D00174DA201
Дійсний до: 14.07.2021 23:59:59

Апарат Верховної Ради України
№ 04-11/03-2021/229525 від 13.07.2021



571754